

vide, at jeg dog har været i adskillige Forhold, hvor man havde Leilighed til at lægge for Dagen, om man havde stærke Nerver, og han maa vide, at mine Nerver heller ikke der have svigtet mig. (Tscherning: Det er mig en Fornøielse at aflægge Bidnesbyrd herom). Men forøvrigt appellerede jeg ikke til mig selv, men jeg appellerede til Thinget; jeg bad de Herrer om de ville gaae ud paa Kasernen en Morgen Kl. 5, den ærede forhenværende Minister beder jeg altsaa ogsaa blandt de Andre om at gjøre dette: og hans Nerver ere upaatvibelig stærke. Jeg rettede den samme Anmodning til den ærede nærværende Krigsminister; men jeg nægter ikke, at denne Prøve maaskee vilde være mindre solid; thi vi have unægtelig idag høvt Beviser paa, at han ikke har saa særdeles stærke, men snarere temmelig pirrelige Nerver. Men forresten, mine Herrer! saa har jeg om denne Sag talt med flere kyndige Læger, og de have været aldeles af min Mening, Noget, som jeg dog ikke nu tør gaae videre ind paa. Der er imidlertid endnu et Punkt i denne Sag, som vel kan kaldes personligt, idet nemlig den ærede Deputerede for Holbeks 2det Distrikt (Tscherning) troede at finde i mine Ord en Anke over Commandantkabet. Det er ikke Tilfældet; jeg har ikke klaget over, at der ikke blev udøvet den Reenlighed paa Kasernerne, som kunde udøves; jeg troer, og jeg er vis paa, at baade Soldaterne og Commandantkabet gjøre deres Pligt i den Henseende; men de kunne gjøre Sengene rene, og vaskes Gulvene, men de kunne ikke gjøre den gamle Kaserne ny, eller gjøre f. Ex. Bæggene rene; og i Bæggene kan der dog ogsaa være Gjenstande, som forurene Kasernen. — Meget Andet af hvad den ærede Deputerede anførte, kan jeg ingenlunde tiltræde; men jeg er for Tiden uberegtiget til at gaae ind derpaa.

Krigsministeren: Med Hensyn til hvad den ærede Taler nys har anført om Kasernerens Tilstand, er det en Selvsølge, at forsaavidt der ikke skulde være Tilfald dermed (Schack: Jo, det er der!), saa skal det nærmere blive undersøgt. Det er forøvrigt klart, at man ikke boer saa godt i en Kaserne, som i et privat Huus; men det er ikke muligt, at forstaae Soldaterne i Kasernen alle de Be-

quemmeligheder, som det var ønskeligt. Sengene, troer jeg, ere i det Hele taget sunde og gode, men Blåsen er meget indskrænket og kan jo kun successivt udvides, naar de fornødne Midler dertil tilstaaes. At Soldaterne ligge to i een Seng er vistnok meget fatalt, men en Forandring deri kan for nærværende Tid ikke indtræde, fordi Kasernerens Ombygning, eller Tilbygning af flere Kaserner og Anskaffelse af enkelte Senge og det hele øvrige Inventarium er meget bekosteligt, og de Calculer, som i den Retning ere anstillede af Sagkyndige, troer jeg, ville findes at være rigtige, naar de komme til Udførelse. Det maa ansees for en meget vigtig Deel af Disciplinen, at Soldaterne ere kasererede; hvor Omstændighederne ikke tillade det, er man nødt til at renoncere derpaa, men hvor der høves Kaserner, holder man paa, at Soldaterne skulle boe i Kasernen, baade for Disciplinens Skyld, for den militaire Tugts og Ordens Skyld, og fordi man ogsaa bedre kan holde Reenligheden vedlige hos dem, naar de ere under Tilfyn. Saalænge der er en ledig Plads i Kasernen, maa den naturligvis fortrinnsvis belægges; thi i modsat Fald maatte man seie Dvartorer til Soldaterne i Byen hos Borgerne, hvilket vilde koste betydeligt, og det er kun ved en Besparelse i Detail, at der kan opnaaes noget Klækkeligt i enhver Retning. Uagtet man saaledes ikke misfjender de mange Mangler, der findes ved Kasernerne, ville de dog ikke for Tiden og kun successivt kunne afhjælpes; men jeg takker den ærede Rigsdagsmand, fordi han har henledet Opmærksomheden derpaa; jeg skal ikke tabe dette Anliggende af Syne, og der skal blive gjort, hvad der er muligt.

Steen: Jeg skal ikke gaae ind paa alle de Enkeltheder, der have været paa Bane, saa meget mere, som den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgkreds (Tscherning) tilstrækkeligt har imødegaaet de fleste Punkter; der er kun et eneste, jeg i al Korthed skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, det er den ærede Krigsministers Protest imod, at der ved den militaire Høitids aabnes Adgang for Enhver, som ønsker at uddanne sig i de der optagne Underviisningsfag. Han har protesteret, fordi det er Noget, som ikke